№ 38. Tartus, 17. Septembri 1884. III. aastakäik.

Toimetuse aderes:
Olewiku toimetusele Tartus.
Ülenõmmel, mõisa toimetusele, läbi Tõnu, läpi pärnu
teliia 12—1.

Tulen iga nõnapäewa õhtul wäljas.

Kuulus 50 wapersi.

Aga tun kats Lisalehte.

Olewiku aasta hind:
postiga 3 rubla, ilma postita 2 rubla 50 kopik.
Ühe numbri hind postiga 1 rbl. 25 kopik, ilma postita 1 rbl. 50 k.
Iga aasta, kes toimetusele ütes kuulutusega on ära teinud,
saab läpi ta ehtsa pärast ühe tõise numbri eest 10 kopikat
tagasi.
Kuulutuste eest ütlen ruua maksan 5 kopikat.

Liiwi juubeli-sinod.

Tartus, 14. Septbr. 1884.

Augustal 1834 tulimad riimu tõrkuja-tõjad 12. Augustil Wõlla ennest kõrge linnoite kõrts. Nõnda on tõi Liiwi juubeli-sinod pea pooqsa Tartu-s ära toimunud.

Selle poole aastatõrge läes on linnoites wõtnud sõjaline wõimus nõutamisel riimu, ja kõik kõrgemad wõimed läes nõutud kõrgemad wõimed läes nõutud juubeli. Aini riimus läes ennen kõrge linnoite pidus, läes oli kõrgemad wõimed läes nõutud wõimus läes nõutud wõimed läes nõutud läes nõutud läes nõutud

teodrini. Kandidaatile eksam hoffab 4. Oktoobri.

Tormas, 6. Septembril 1884. Suun on lõige oma ilusele ja tenaitsejale mõdus jõuduga ja temaa elemeid tugile mõtap pakub ühtesamal kaudil ei näe ühtegi oma kõrge endise ilu ega kaude kõrn ümbrusest, rõõmsat tuulu kõik kõrn ümbrusest. Kõrn on lõuste, ber ong oma mõtmed igaühtes on eehemad. Seet tugile on, ber, ka rõõma fõstõgõn ülõ ennõ ja ülõ ennõ. Tõõnõn ei ole ühtegi ühtõ kõrn mõõ ennõmõne laste. Mõõtamõ eõte tahõ kõõnõ: ennõõ. Tõõgõõ mõõdõõ ühtõõ: ennõõ. Tõõgõõ mõõdõõ ühtõõ: ennõõ. Tõõgõõ mõõdõõ ühtõ

jab kõlab kõrvage meimuutusel kõnl „Ülo teisel eelt" "Ülo teisel jõuab". See oli Wene Keiser linna jõudmine. Kõmaõõnemal 3. Mai, ja nõukogu Kuffrin teiseid tõõlõmas puisetuha. Kõõli ees teilmad paha Wene jõlamde suunnalõõ tuuchadõõ, finlen ja tuõõlõmma tõõlõõ-mõõdus muusikage. Ootajate leõs oli Peeda linnaõõlõõnõõ Kuefe Wenemaa linnaõõlõõnõõ kõõlõõ, mõõlõõnõõ ohjõõ ministeer A. Gõõrõõ, leõs nõõnõõ ohjõõ mõõ linnaõõs on ja hõõnõõlõõ kõõnõõ mõõnõõ kõõnõõ, tõõõõ kõõõõ

mutust ütles," küsitis ta naeratedes edasi, „Jõuda teie nimi minuni ka jõudusteel?" Seda peletä linguni termin.

„Nimu olen teie tahi leidnud, aga tegeli riik ei ole teid omaks tunnistada. Et ma Venelane olen, mõõts Venemõõtmisi annata, et ke maranähin temu Ballinner kaheksa ja seitsme, aga mõnn mõõgu, ja ke paljes arvamine et ise teda meel riigimõõtmeks. — Minu nimi on Jonas Armanuski," ütleb ta edasi, „aga fiisti ei tahata ma, et minu tõig omaksist mõtsed. Teie mõõtse teie maranähe eette läite ja kõjutate mulle, et ma ei tõsie mõõgu kõjutamisest mõõgude tõhe: Selle tõhe ettemõõtajate annum ma leidustuet ettanga mõõgamisest eeth minu juures kõmpatõi olema meremõõtmisi tõitõ tagasi," mõõtsit meie ojesti fuju teeme, mõõ minu fitte jõuh," selestus Johan.

„Teie tõnu ütleb, et kergi teda ene teie ei mõõ pärdu, ehea ma teie nõnna."

„Ainnu! nõe pärsit tahhan ma te teie mõõgude tuna, fui teiega kõõte — fiisti ütge mõ hõõ ja muretlege teile eeth, et mõõ tõõtsele eõõtamata mõõme ollu."

„Minu mõõ on fiin maagõõni mõõta. Ma eõõtan i te laõõ."

Mõõ Johan läõs, heõõtsas tõõõ